

Valejournalismi

En otsikossa viittaa kehenkään tiettyyn ”toimitajaan” tai ”julkaisuun”. Kyse on kaappaus/raiskausyrityksestä, jonka kohteeksi jouduin vuonna 2008. Koko hosun ydin on siinä, että kerroin tapahtuneesta. Sen jälkeen kertomasta tuli julkista riistaa. Tein virheen enkä tarkistanut poliisilta, onko rikosilmoitukseni kirjautunut vai ei. Ei ollut. Kaikenlaiset salaliitto- ja mediatempausyritykset lähtivät versomaan. Jos joku vielä on niin kertakaikkisen tyhmä, ettei tajua, niin sanottakoon vielä: Raiskaus- tai sieppausyritykset eivät ole mediaseksikkäitä. Ei kukaan tahdo leimautua uhriksi. Puhuin asiasta siksi, että tahdoin ilmentää, että tällaista voi sattua jokaiselle, ei laitakouppien tyrkkytisseille ja sekakäyttäjille.

Miksen sitten ryhtynyt puhumaan, kun kelmainen lehti painosti? Koska puolustautuminen olisi ollut ihmisarvoa alentavaa ja turhaa. Kummeksun julkikkia, jotka suostuvat julkiseen oikeudenkäyntiin, jossa kokija on syytettyjen penkillä. Hyvästä mausta ei ole kyse, jos yhteydenotot alkavat kyselyillä: Valehteletko? Kuinka kännissä olit? Onko kyseessä mediatempaus kirjamyynnin edistämiseksi? Aluksi nauratti koko ajatus. Vieläkin mietin, uskoiko ajajadhin aloittanut toimittaja asiaansa, vai oliko TÄLLÄ kertaa kyseessä juuri tuo mediatempu, speaktaakeli tai mikälie. Veikkaisin jälkimmäistä. Koulukiusaamisen ja valetoimittamisen ero on se, että

koulukiusaamiseen osallistuu yleensä vain muutama tyyppi. Nämä äänekäävät takapulpettien räkäpäät valjastavat muut hiljaisuudellaan mukaan kiusaamisen.

Viime kerralla tein rikosilmoituksen marssimalla poliisilaitokselle. Otin mukaan kaksi todistajaa, toinen entinen poliisipäällikkö. En koska olisin epäillyt poliisin tunkevan ilmoitukseni mappi-Ö:hön, vaan koska aavistelin, mitä tuleman pitikin: ”Lehti” pääsi vielä kerran revittelemään aiheella ja kyseenalaisti, olenko rikosilmoitusta tehnyt. Kyse oli tietysti inhimillisestä erehdyksestä, mutta alkoipa tuntua siltä kuin eläisi Kafkan Oikeusjutussa. Niin ja näin. Asiaa puidaan tulevaisuudessa virkavallan kanssa ja toiv. Julkisen Sanan Neuvostossa. Pidän kiinni oikeudestani pidättäytyä uhria alentavalta kuulustelulta ja valita itse mediat, joissa keskustelen.

Mediassa on kyse mielikuvista.

Lauri Viita:

”Ajatuksen ansalankaan
saarrostettiin kirjainlankaan
ajatuksen arka kettu
tuli pappa aseistettu
ajatuksen lopputulos
pappa sisään
kettu ulos.”

Tässä tapauksessa saattaa käydä toisinkin.

Katja Kettu